Proletari din toate țările, uniți-vă!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XLIII – Nr. 11 671 | 4 PAGINI – 50 BANI | Joi 2 iulie 1987

SPORTIVII ROMÂNI PRINTRE FAVORIȚII ÎNTRECERILOR DE CANOTAJ ȘI CAIAC-CANOE

● Aceste discipline olimpice, la debut în programul Universiadei ● Pe pista noii baze nautice de la Jarun, în „flotila" noastră medaliați mondiali și olimpici

În programul tradițional al Jocurilor Mondiale Universitare de vară figurează 10 discipline sportive: **atletism, baschet, scrimă, fotbal, gimnastică, înot, sărituri în apă, polo, tenis și volei**, fiecare for național organizator avînd latitudinea să opteze pentru încă un sport (la Universiada '81, de la București, luptele greco-romane au întregit programul). Iată însă că de această dată tiparul s-a lărgit, organizatorii iugoslavi introducînd (firește, cu asentimentul organismelor internaționale de resort) două discipline la alegere (ambele olimpice!): **canotajul** și **caiacul-canoea**. Astfel, peste cîteva zile, la Zagreb, întrecerile Universiadei 1987 vor consemna două premiere: 12 sporturi în program, din care canotajul și caiacul-canoea figurează pentru prima dată sub egida marii întreceri sportive studențești. De ce aceste sporturi de apă? Pentru simplul motiv că, așa cum preciza președintele Comitetului executiv al Universiadei '87, **Vladimir Pezo**, ele se bucură de o mare popularitate în rîndul studenților din întreaga lume.

Și, după cum au gîndit organizatorii din capitala Croației, o asemenea premieră merită și o nouă bază sportivă de anvergură. Astfel s-a construit în vederea întrecerilor Universiadei Centrul de sport și recreare **Jarun**, a cărui pistă (dotată cu toate instalațiile necesare unei mari regate) are 2000 metri. Aci își vor disputa titlurile și medaliile atît caiaciștii și canoiștii, cît și canotorii, primii intrînd în concurs între 9 și 12 iulie, iar ceilalți între 15 și 18, cele două zile de pauză fiind necesare, probabil, spectatorilor (6000 locuri în tribune) pentru a se familiariza cu schimbarea ambarcațiunilor... **„Cu tot respectul ce-l port cunoscutei piste de la Bled, trebuie să spun că noua bază nautică de la Jarun este una din cele mai bune din lume și disputele de la Universiadă vor releva acest fapt"**, este de părere cunoscutul specialist britanic **David Henry**, managerul echipei Universității Cambridge.

Sportivii români vor fi prezenți la toate cele 13 probe care figurează în programul curselor de caiac-canoe, firesc, dacă ne gîndim la prestigioasa lor carte de vizită făurită pe pistele de apă olimpice, mondiale și europene. Simpla enumerare a unor asemenea nume, ca **Aurel Macarencu, Angelin Velea** și **Daniel Stoian, Tecla Borcănea, Marina Ciucur, Luminița Munteanu, Vasile Lebaci, Vasile Afanasie, Gheorghe Andriev** și **Petru Zgurschi**, spune foarte mult cunoscătorilor acestui sport de pe toate meridianele. Acum, după sesiunea de

Paul SLĂVESCU

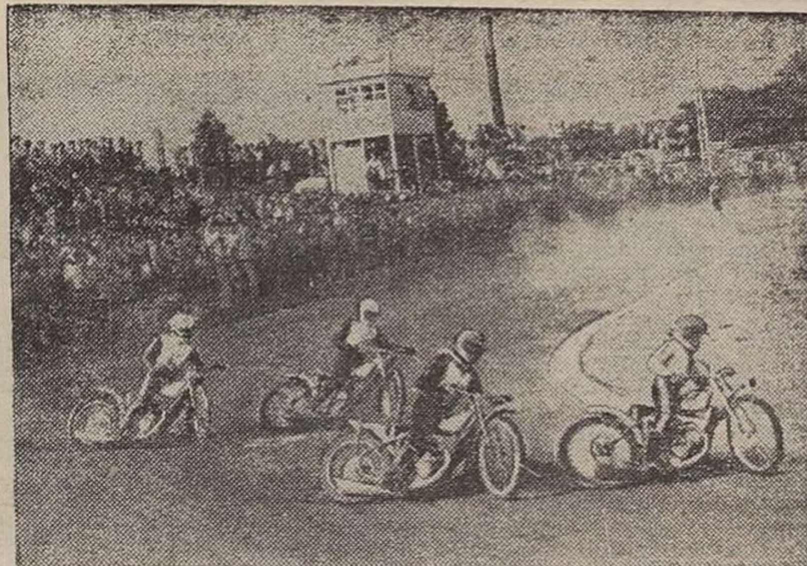
(Continuare în pag. a 4-a)

Pe pista de dirt-track din comuna Ianca

PILOȚI DIN 3 ȚĂRI ȘI-AU ETALAT CURAJUL ȘI ÎNDEMÎNAREA

Inaugurată cu numai o săptămînă în urmă, pista de dirt-track din comuna Ianca (jud. Brăila), prima bază moto în mediul rural, a găzduit marți după-amiază un atractiv concurs internațional, la startul căruia s-au aliniat specialiști ai genului din **Cehoslovacia, R.D. Germană** și **România**.

Cocheta arenă a supus concurenții la un serios examen. Fiind la limita minimă de lungime (285 m), pista i-a obligat pe sportivi să piloteze mai mult în derapaj. **„Dacă pe marile piste**, ne explica F. Suhibier, antrenorul alergătorilor din R.D.G., **motocicleta te poate ajuta în momentele dificile, pe aceste adevărate... inele de zgură îți trebuie multă măiestrie pentru a putea struni «caii putere» ai mașinilor. Învingătorul nu poate fi, deci, decît un bun tehnician"**. Și, spre bucuria celor aproximativ 5000 de spectatori, cununa de lauri a fost cucerită de un motociclist român, bucureșteanul **M. Gheorghe**. În condiții bune de concurs (pistă de calitate superioară, instalații electromagnetice pentru start, semnalizări și avertizări fără repros și un arbitraj competent, elogiate și de antrenorul cehoslovac **L. Frantușek**, impresionat de ambițiile constructorilor sportivi din această mică localitate), reprezentantul

Bucureșteanul Marian Gheorge, *învingătorul concursului, a ieșit din primul viraj, reușind în finalul cursei să corecteze recordul pistei* Foto: Gh. GROZEA-PASCU, Brăila

Traian IOANIȚESCU

(Continuare în pag 2-3)

După slaba comportare a echipei de baschet la C.E. de seniori

DOAR UN LOT TÎNĂR ȘI AMBIȚIOS POATE OFERI PERSPECTIVE CERTE!

Buna comportare a reprezentativei țării noastre în grupa B (disputată anul trecut) a Campionatului European de baschet masculin (cînd s-a clasat pe locul secund și a promovat în grupa A), precum și prestația promițătoare (anul acesta) la cîteva turnee internaționale de verificare dădeau speranțe că sportivii români vor avea o evoluție onorabilă la turneul final al competiției continentale, desfășurat recent la Atena. În mod regretabil, însă, componenții lotului au jucat foarte slab, au fost de-a dreptul de nerecunoscut față de prestațiile anterioare, clasîndu-se — ca urmare — pe locul 12. Ultimii (ori, în cel mai bun caz, penultimii) au fost baschetbaliștii noștri cam în toate clasamentele alcătuite de organizatori la sfîrșitul „europenelor": la procentajele aruncărilor din acțiune (44%; 202 realizări din 457 de încercări), la numărul punctelor înscrise (584) și primite (746), la recuperări (225). Doar la aruncări libere ei au obținut locul 3 (73%; cel mai bun: **Dan Niculescu** — 90,60%, 29 din 32, al treilea în clasamentul acestei „probe"), ceea ce nu a influențat cu nimic evitarea locului 12...

Desigur, faptul că a făcut parte dintr-o serie cu formații deosebit de puternice (Grecia — care a și cucerit titlul, U.R.S.S., Iugoslavia, Spania — ocupantele locurilor 2, 3 și 4 în clasamentul final — și Franța) nu a fost în măsură să faciliteze echipei române obținerea unor rezultate favorabile. Dar, de aici și pînă la totala demobilizare psihică este cale

Dumitru STĂNCULESCU

(Continuare în pag 2-3)

CLUBURILE SPORTIVE ȘCOLARE – privire sintetică

Cluburile sportive școlare, instituții specializate „care selecționează, pregătesc și promovează elevi cu aptitudini pentru activitatea sportivă de performanță", au fost create cu intenția declarată – după cum reiese din pasajul extras chiar din **Regulamentul** lor de funcționare, editat de Ministerul Educației și Învățămîntului – de a depista și pregăti, la nivel de performanță, în diferite ramuri sportive, tinerii aflați pe băncile școlii, adică la nivelul junioratului. De la înființarea acestora – în urmă cu mai bine de treizeci de ani – numeroși sportivi au deprins „abecedarul" diferitelor discipline, obținînd, ulterior, performanțe de răsunet pe plan național și, mulți dintre ei, pe plan internațional.

Într-un ciclu de materiale, care debutează în numărul de azi al ziarului nostru, ne-am propus să analizăm cum contribuie aceste unități sportive de pe cuprinsul țării la depistarea și afirmarea viitorilor mari performeri. Pentru o cuprindere mai sintetică a problematicii am direcționat discuțiile pe următoarele coordonate: ● CLUBURILE SPORTIVE ȘCOLARE, PEPINIERE DE BAZĂ ALE SPORTULUI DE PERFORMANȚĂ ● SELECȚIA, VERIGĂ ESENȚIALĂ PENTRU PREGĂTIREA ȘI LANSAREA ELEMENTELOR VALOROASE ÎN SFERA MARII PERFORMANȚE ● APLICAREA METODELOR MODERNE DE ANTRENAMENT VIZÎND PROMOVAREA CU SUCCES A TINERELOR TALENTE ÎN PRIMELE EȘALOANE ALE PERFORMANȚEI ȘI ÎN LOTURILE REPREZENTATIVE

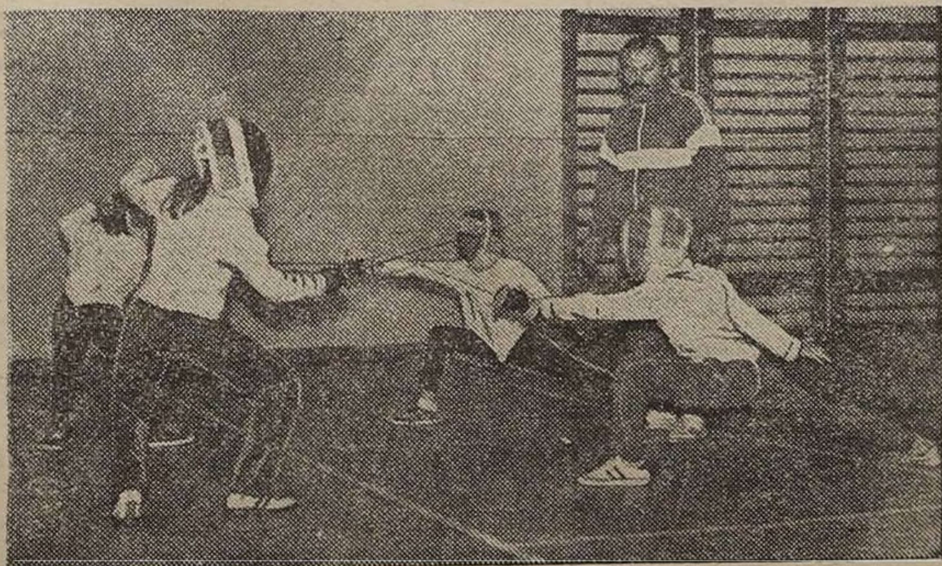
Azi: C.S.Ș. SIBIU

Cînd am ales Clubul Sportiv Școlar din Sibiu — pentru a deschide seria analizelor acestor unități ale performanței — am avut în vedere, desigur, rezultatele sale, „obiceiul" pe care-l are să „predea" anual loturilor reprezentative sportivi valoroși. Fiecare din cele opt ramuri care funcționează aici poate raporta promovarea de elevi cu aptitudini deosebite pentru eșaloanele superioare ale sportului românesc de mare performanță. Cine n-a auzit de înotul sibian, care înseamnă, printre alții, **Carmen Bunaciu, Ion Miclăuș** și, mai nou, **Livia Copariu**? Sau de gimnastica feminină locală, izvor nesecat de talente ajunse la o deplină afirmare în echipa reprezentativă, participantă la Jocurile Olimpice, Campionate Mondiale, Europene și Balcanice? Se impun cîteva nume și numai spațiul nu ne permite să înșirăm lista celor peste 50 de eleve gimnaste selecționate, în timp, în loturile de junioare tineret sau chiar în cel „mare": **Marilena Neacșu** (maestră a sportului, medalie de argint cu echipa la C.M. '78), **Melita Rühn** (aur cu echipa la C.M. '79, argint cu echipa la J.O. '80, bronz la paralele și sărituri la J.O. '80), **Mihaela Stănuleț** (argint cu echipa la C.M. '83, bronz la bîrnă la C.E. '83, aur cu echipa la J.O. '84), **Camelia** (argint cu echipa la C.M. '83) și **Simona Renciu, Raluca Buchner** (bronz la sărituri la C.E. de junioare '84). **Angela Bratu, Carmen Savu, Elena Tiron.** În prezent, rețin atenția cele trei **Popa: Daniela, Alexandra** și **Corina**, componente ale lotului de junioare. **Marius Gherman** (legitimat acum la Dinamo București) este cel mai bun produs al C.S.Ș. din Sibiu, desăvîrșindu-și pregătirea în cadrul Centrului olimpic de la Reșița. O contribuție esențială la această „producție" au avut-o antrenorii **Adrian Goreae** și **Adrian Stan** (primul fiind acum coordonator la centrul olimpic feminin, de la Deva). Și patinajul viteză „s-a ridicat", numele **Ceraselei Hordobețiu** atrăgînd atenția în ultimii ani (deși încă junioară, ea deține 4 titluri de campioană națională absolută la senioare), la fel ca și maestrul sportului **Ionel Opincariu**, acum antrenor. **Ruxandra Hociotă** (maestră a sportului, de două sezoane dedicată meseriei de „dascăl") și **Călin Hila**, concurent încă, sînt nume care „spun" și ele destule despre școala de sărituri în apă de la Sibiu. Șahul sibian a intrat și el în „priză" în ultimii ani, promovînd la lotul

Doina STĂNESCU

(Continuare în pag 2-3)

Tinerele floretiste de la Clubul Progresul din Capitală s-au remarcat săptămîna trecută, cu prilejul Concursului Republican al copiilor. O dovadă a muncii lor serioase l-a constituit faptul că, la individual, patru dintre ele s-au calificat în turneul final, iar în întrecerea pe echipe au dobîndit primul loc. În imaginea noastră, surprinsă de Gabriel Miron, *antrenorul* Romeo Pellegrini *supraveghează unul din antrenamentele elevelor sale înaintea începerii concursului.*

Divizionarele A de fotbal la căderea cortinei peste ediția 1986/1987

STEAUA ȘI RECORDURILE EI

(Citiți, în pag. 2—3, prima retrospectivă asupra comportării formațiilor de pe prima scenă)